

жс Гл. 5; 19.

з Ст. 6. Гл. 8;
20.

и Гл. 11; 56.

i Гл. 9; 16.
40; 49.

к Мат. 21; 46.
Лук. 7; 16.
Гл. 6; 44.
Ст. 40.

л Гл. 9; 22.
42; 42. 49;
58.

м Мат. 15; 54.
Марк. 6; 2.
Лук. 4; 22.
Дѣян. 2; 7.

н Гл. 5; 41.
8; 28. 42;
49. 44; 40,
24.

о Гл. 8; 45.

п Гл. 5; 44.
8; 50.

р Исх. 24; 5.
Втор. 55; 4.
Гл. 4; 47.
Дѣян. 7; 58.

с Мат. 12; 44.
Мар. 5; 6.
Гл. 5; 16, 48.
40; 51, 59.
44; 53.

т Гл. 8; 48,
52. 40; 20.

у Лев. 12; 5.

мене ненавиди, ^{жс} защото азъ свидѣтельствувамъ за него, че неговы-тъ дѣла сж лукавы. Вый възлѣзте на тойзи празникъ; азъ нѣма още да възлѣзж на тойзи празникъ; защото ^зврѣме-то ми не ся е изпълнило още. И това като имъ рече, останж си въ Галилеѣж.

А като възлѣзохж братія-та му, тогазы и той възлѣзе на празникъ-тъ, не явно, по тайно нѣкакъ си. ^иИудей-тъ прочее диряхж го на празникъ-тъ, и казувахж: Кждѣ е онзи? И ^кимаше много глѣчка за него помежду народъ-тъ; ^ледни говоряхж: "Че е добръ; а други казувахж: Не, нольсти народъ-тъ. Никой обаче не говораше явно за него, ^мпоради страхъ-тъ отъ Иудей-тъ.

Но като ся прѣполовяваше вече празникъ-тъ, възлѣзе Исусъ въ храмъ-тъ и поучаваше. И ^нчудяхж ся Иудей-тъ и казувахж: Какъ тойзи знае книжно ученіе, като не ся е училъ? Отговори имъ Исусъ и рече: ^о"Мое-то ученіе не е мое, но на оногози който мя е проводилъ. ^пАко ище нѣкой да прави неговж-тж волѣж, позна ще за поученіе-то, да ли е отъ Бога, или азъ отъ самосебе си говорѣж. ^рКойто говори отъ самосебе си, ище свойж-тж си славж, а който ище славж-тж на оногозъ който го е проводилъ, той е истинскый, и нѣма неправдъ въ него. ^сМоисей не ви ли даде законъ-тъ, и никой отъ васъ не изпълнява законъ-тъ? ^тзащо ищете да мя убіете? Отговори народъ-тъ и рече: ^у"Бѣсъ имашъ; кой ище да тя убіе? Отвѣща Исусъ и рече имъ: Едно дѣло сторихъ, и всинца ся чудите. ^{жс}За това Моисей ви даде обрѣза-